

ővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 1.Pf.20.848/2020/5.

A felperes: felperes neve, **felperes címe**

A felperes képviselője: Németh és Palatics Ügyvédi Iroda, **felperesi képviselő címe**

Az alperes: alperes neve, **alperes címe**

Az alperes képviselője: dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda, **alperesi képviselő címe**

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 22.P.22.476/2020/6.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a **alperesi kiadó (alperes címe)**, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10.000 (tízezer) forint másodfokú perköltséget és térítsen meg az államnak az állami adó- és vámhatóság felhívásában megjelölt módon, határidőben és számlára 48.000 (negyvennyolcezer) forint eljárási illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított, a fellebbezés elbírálása szempontjából releváns tényállás szerint az alperes szerkesztésében megjelenő **internetes oldal neve** internetes oldalon **dátum „cikk címe”** címmel írás jelent meg, amely az alábbiakat tartalmazta: „Saját bőrén tapasztalta meg **név**, **helységnév** polgármester a közbiztonság romlását a **kerületben**. A polgármester egy napokban tartott lakossági fórumon elárulta, hogy egyik gyermekét megtámadták egy kerületi utcában. **név** úgy tűnik, észbe kapott. Októberben közbiztonsági kerekasztal fórumot tart az önkormányzat (...) A polgármester lépése azért is érdekes, mert a kampányában folyamatosan azt hangoztatta, hogy nincs szükség erőteljes rendőri fellépésre, sőt, megválasztása után kijelentette: befejeződik a hajléktalanok vegzálása. Azóta a korábbi rendpárti **párt** vezetés azon gyakorlatát is felfüggesztették, hogy rendőrök járják a **helységnév** utcákat. (...) A **név1** korábban többször beszámolt arról, hogy felhívult a rendvédelem **helységnév név** polgármestersége óta. Semmit sem tesznek az ellen, hogy a **utcanév** utca és a **utcanév1** utca éjjel-nappal tele van hajléktalanokkal, akik folyamatosan kéregetnek, megtámadják az egyedül járó nőket, az utcára piszkítanak. Rendőrt sehol nem látni - fakadt ki **névnek** az egyik lakó, aki hozzátette, egyre több kábítószerest is látni a közterületen. Korábban készenléti rendőrök járőröztek folyamatosan a kerület problémásabb pontjain. Az elmúlt fél évben senki sem látja őket - állította a lakó."
- [2] A felperes 2020. augusztus 17-én fordult helyreigazítási kérelemmel az alpereshez. Valótlan állításként sérelmezte, hogy a **felperes neve** felfüggesztette a korábbi **párt** vezetés azon gyakorlatát, miszerint rendőrök járják a **helységnév** utcákat. A szerkesztőség a kérelmet nem teljesítette. A

felperes keresete arra irányult, hogy a bíróság kötelezze az alperest az eredeti helyreigazítási kérelmével azonos tartalmú helyreigazító közlemény közzétételére. Keresete jogalapjaként a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 12. §-át, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 495. § (1) bekezdését, 496. § (1) bekezdését és 499. § (1) bekezdését jelölte meg. A felperes arra hivatkozott, hogy az alperes által szerkesztett perbeli cikk valótlanul állította, hogy a **felperes neve** felfüggesztette azt a korábbi gyakorlatot, miszerint rendőrök járják a **helységnév** utcákat. Előadta, hogy a kifogásolt cikkrészlet a felperesre vonatkozik, ami kiderül a cikk egész tartalmából, és a „felfüggesztették a korábbi gyakorlatot” kifejezés is arra utal, hogy az egész cikk összefüggései a **helységnév** közbiztonságra és a **felperes neve** intézkedéseire vonatkoznak.

Lényegesnek tartotta, hogy az önkormányzat - hatáskör hiányában - ilyen döntést nem hozhatott. Álláspontja szerint az alperes által csatolt okirati bizonyítékok alkalmatlanok annak alátámasztására, hogy a cikk kifogásolt bekezdése véleménynyilvánítást fogalmaz meg. Perköltségét 40.000 forint + áfa összegben számította fel, amelynek megfizetésére az I. rendű alperes kiadóját kérte kötelezni.

[3] Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte. Arra hivatkozott, hogy a felperest nem illeti meg a sajtó-helyreigazítási jog, mivel őt a perbeli cikkrészlet nem jelöli meg, abból nem vonható le az a következtetés, hogy az önkormányzatról állította a cikk a korábbi gyakorlat felfüggesztését. Mind a cikk címe, mind pedig a kifogásolt részlete **helységnév** polgármesterét, **névt** nevesíti. A cikk szerzője véleményét fogalmazta meg, amelyet lakossági panaszokra alapított és e körben okirati bizonyítást ajánlott fel. Kifogásolta a helyreigazítási kérelem formáját, mivel a címlapon csak a cikk címe jelent meg, ezért a helyreigazító közlemény főoldalon, 5 napos időtartamban történő közzététele meghaladja a sajtó-helyreigazítás kereteit.

[4] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy 5 napon belül az általa szerkesztett **internetes oldal neve** portálon a főoldalon 24 órán keresztül önálló hírként az eredetivel azonos helyen és betűszedéssel „Helyreigazítás a **cikk címe** című cikkhez” címmel tegyen közzé felhívást, és azon keresztül tegye elérhetővé, valamint azzal egyidejűleg a **dátum „cikk címe”** címmel megjelent cikk címe alatt, a szövege előtt, amíg a honlapon elérhető, tegye közzé kommentár nélkül az alábbi helyreigazítást: „Helyreigazítás: A portálunkon **dátum »cikk címe«** címmel megjelent cikkben valótlanul állítottuk, hogy felfüggesztették a korábbi **párt** vezetés azon gyakorlatát, hogy rendőrök járják a **helységnév** utcákat.” Kötelezte az alperes kiadóját, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 76.200 forint perköltséget, valamint az államnak külön felhívásra 36.000 forint kereseti illetéket.

[5] Határozatának indokolásában idézte az Smtv. 4. §-át, 10. §-át, 12. §-át, valamint a Pp. 495. § (1) bekezdését és 496. § (1) bekezdését. Utalt a Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiuma által elfogadott PK 12. számú állásfoglalásban megjelenő értelmezési szempontokra. Abból indult ki, hogy a cikk egészét az összefüggések figyelembevételével kell értékelni. Megállapította, hogy a cikk a **helységnév** közbiztonságról szól, kifogásolva, hogy nem teszik meg a szükséges intézkedéseket a közbiztonság megtartása, illetve helyreállítása érdekében. A cikk alapján egyértelmű, hogy abban **név**, mint **helységnév** polgármestere szerepel, és egyáltalán nem vonható le az a következtetés, hogy ő hozta a kifogásolt intézkedést. Megítélése szerint a „felfüggesztették” kifejezésből, valamint abból, hogy azt a cikk a „korábbi vezetés” gyakorlatával veti össze, az átlagos ismeretekkel rendelkező olvasó önkormányzati/testületi döntést feltételezhet az intézkedés alapjaként. Erre figyelemmel a felperes keresethatósági joga fennáll.

[6] Az elsőfokú bíróság a kifogásolt mondatot bizonyítható tényállításnak tekintette, amelyből az olvasó azt a következtetést vonja le a cikk egésze alapján, hogy a **helységnév** közbiztonság azért is romlott, mert az előző önkormányzati vezetés korábbi gyakorlata valamely önkormányzati rendelkezés/intézkedés folytán megszűnt. Az alperes nem vonta kétségbe a felperes perben tett tényállításait, miszerint a sérelmezett mondatrész valótlan, nem hozott önkormányzati döntést a

rendőrfárörözés felfüggesztéséről, továbbá erre a rendőrségnek van hatásköre.

- [7] Az alperes kérelmét annyiban találta alaposnak, hogy a helyreigazításra hivatkozás - amelyen keresztül elérhető maga a helyreigazítás szövege - az internetes oldal főoldalán 24 óra időtartamban jelenik meg, míg a helyreigazítás szövege a kifogásolt bekezdés szövegéhez igazodva nem tartalmazza azt, hogy a „**felperes neve**” függesztette fel a korábbi vezetés gyakorlatát, tekintettel arra, hogy az ebben a formában nem szerepelt a cikkben.
- [8] A perköltségről a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés, valamint a Pp. 83. § (1) bekezdése, 81. § (5) bekezdése és 499. § (1) bekezdése, míg az eljárási illetékről a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.
- [9] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes fellebbezett. Jogorvoslati kérelme az elsőfokú ítélet megváltoztatására és a kereset elutasítására irányult. A másodfokú bíróság által gyakorolni kért felülbírálati jogkört a Pp. 369. § (3) bekezdés *c)* és *d)* pontjaiban jelölte meg.
- [10] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a felperesnek az ügyben fennáll a keresetőségi joga, mivel a cikkben nem szerepel az az állítás, hogy a felperes függesztette fel azt a gyakorlatot, hogy a rendörök járják a **helységneve** utcákat. A cikk címében **név** szerepel, ahogy a sérelmezett bekezdés is az ő lépéséről szól, a kampányában tett nyilatkozatait idézi a cikk.
- [11] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltség megfizetésére kötelezését indítványozta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállásból helytálló jogi következtetést levonva állapította meg a felperes keresetőségi jogát. Megítélése szerint a cikk teljes tartalmából, a sérelmezett közlés megfogalmazásából, valamint abból, hogy **név** csak a felperes testületi tagjaként hozhatott volna olyan döntést, amely felfüggeszti a korábbi vezetés gyakorlatát, az elsőfokú bíróság okszerűen állapította meg a perbeli legitimációját.
- [12] A fellebbezés alaptalan.
- [13] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el, a felülbírálati jogkörét pedig a Pp. 370. § (1) bekezdés alapján az erre irányuló fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között gyakorolta.
- [14] A fellebbezés alapján az elsőfokú ítéletnek nem volt jogerőre emelkedett rendelkezése. A határozat jogi indokolásából azonban az alperes nem támadta az elsőfokú bíróság azon megállapítását, hogy a cikk kifogásolt mondata tényállítás, ezért a másodfokú felülbírálat kizárólag a felperes keresetőségi jogának fennállásával kapcsolatos döntést érintette.
- [15] Az elsőfokú bíróság helyesen határozta meg a per eldöntése szempontjából lényeges körülményeket és az ahhoz kapcsolódó jogi szempontokat. A kereseti kérelem és az ellenkérelem korlátai között annak volt döntő jelentősége, hogy a sérelmezett közlés a felperesre vonatkozik-e, és annak alapján a felperes jogosult volt-e sajtó-helyreigazítási igény érvényesítésére. Ennek során a Legfelsőbb Bíróság PK 12. számú állásfoglalásában kifejtett, a közlemények tartalmával kapcsolatos, az ítélezési gyakorlat számára iránymutató vizsgálati szempontokat is megfelelően alkalmazta.
- [16] Az ügy eldöntése szempontjából kiemelt jelentősége van a közlés szöveggörnyezetének és belső összefüggéseinek. A cikk **kerületének** közbiztonságáról szól, amelynek romlását a szerző azzal kívánja érzékelteni, hogy a címben is szereplő **név**nek, a kerület polgármesterének gyermekét megtámadták. A cikkben a polgármester egy lakossági fórum kapcsán jelenik meg, az írás az általa elmondottakat összegzi és azt kifogásolja, hogy **helységneve** nem tesz meg a szükséges intézkedéseket a közbiztonság megtartása, illetve helyreállítása érdekében. A sérelmezett mondat többes szám harmadik személyben számol be arról, hogy „felfüggesztették” a korábbi vezetés

gyakorlatát, miszerint a rendőrök járják a **helység**név utcákat. A mondat határozatlan alanyát a szerző nem nevezi meg, azonban az elsőfokú bíróság helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az átlagos ismeretekkel rendelkező olvasó számára nyilvánvaló, hogy a szavak általánosan elfogadott jelentése, valóságos tartalma szerint, valamint a cikk szövegkörnyezetére is figyelemmel a kifogásolt intézkedés mögött nem egyetlen személy, a polgármester, hanem az önkormányzat döntése áll. Nem okszerű az a fellebbezési érv, mely szerint a sérelmezett bekezdés **névről**, az ő vezetői lépéséről szól, amit az alperes szerint az is igazol, hogy a címben a polgármester szerepel és az írás az ő nyilatkozatait idézi. Ezt nem támasztja alá sem a cikk teljes tartalma, sem az összefüggések értelmezése, valamint a kifogásolt mondat alapján sem vonható le az a következtetés, hogy a cikkben szereplő polgármester döntött a járőrözés felfüggesztése érdekében. Az a tény, hogy az írás név szerint említi a kerület polgármesterét, valamint idézi egyes megnyilvánulásait, még nem jelenti azt, hogy a cikk témájával, a **helység**név közbiztonsággal kapcsolatban megjelenítettek kizárólag reá vonatkoznak, nem pedig a tagságával működő testületre.

- [17] Az alperes a fellebbezési eljárásban olyan jogi érvet, amelyet az elsőfokú bíróság nem vett figyelembe, nem adott elő, hanem arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság mérlegelésen alapuló jogi következtetése helytelen.
- [18] Ehhez képest az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes keresetösségi joga fennáll. Ennek értékelése során minden közlést a Legfelsőbb Bíróság PK 12. számú állásfoglalásában foglaltak szerint kell vizsgálni: sajtó-helyreigazítást az kérhet, akinek személyére a sérelmezett közlemény - nevének megjelölésével vagy egyéb módon - utal, vagy akinek személye a sajtóközlemény tartalmából felismerhető. Ebből következően felperes neve akkor is érvényesíthet sajtó-helyreigazítás iránti igényt, ha a kifogásolt közlésben név szerint ugyan nem szerepel, azonban a sajtóközlemény tartalmából egyértelműen kitűnik, hogy a közlésben megjelenő intézkedéssel az önkormányzati testületre történik utalás.
- [19] Mindezekre tekintettel a Pp. 369. § (3) bekezdés *c)* és *d)* pontja szerint kért felülbírálat eredményeként sem a tényekből eltérő jogkövetkeztetés levonására, sem pedig a tények eltérő minősítésére nem volt szükség, valamint az anyagi jogszabályok szerinti felülmérlegelésre sem került sor. Az elsőfokú ítélet a felperes által állított jogszabályt nem sérti, ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság anyagi jogszabályoknak megfelelő döntését a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [20] A peresztes alperes helyett a Pp. 499. § (1) bekezdése alapján a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés szerint meghatározott mértékű perköltség és a fellebbezési illeték megfizetésére a sajtótermékért szerkesztői felelősséget viselő jogi személyt kötelezte.
- [21] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illeték megfizetésére a másodfokú bíróság a Pp. 101. § (1) bekezdése, a 102. § (1) bekezdése és a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján kötelezte az alperes kiadóját.

, 2021. február 2.

Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. dr. Kovács Helga s.k. dr. Tóth Gabriella s.k.
a tanács elnöke előadó bíró bíró